

Egunkaria, cinc anys silenci

El silenci és un bé cada dia més escàs i més preuat. Tots l'evoquem, mentre avisem pel mòbil a casa que arribarem cinc minuts tard i tenim l'ipod enganxat a l'altra orella per ofegar el brogit dels cotxes. En canvi, a ningú no li agrada que el facin callar. Tant si ho fa un pare, un mestre, un jutge, un policia o la borbonalla heretada del franquisme, no ens agrada. Fer callar l'altre sempre és el recurs fàcil de qui té més força que no pas raó. Al País Basc, avui fa cinc anys justos que van fer callar un mitjà de comunicació: el diari Egunkaria. L'únic diari que aleshores es publicava en èuscar seguia les passes d'Egin, Egin Irratia o la revista Ardi Beltza, també clausurats.

El silenci és un bé cada dia més escàs i més preuat. Tots l'evoquem, mentre avisem pel mòbil a casa que arribarem cinc minuts tard i tenim l'ipod enganxat a l'altra orella per ofegar el brogit dels cotxes. En canvi, a ningú no li agrada que el facin callar. Tant si ho fa un pare, un mestre, un jutge, un policia o la borbonalla heretada del franquisme, no ens agrada. Fer callar l'altre sempre és el recurs fàcil de qui té més força que no pas raó. Al País Basc, avui fa cinc anys justos que van fer callar un mitjà de comunicació: el diari Egunkaria. L'únic diari que aleshores es publicava en èuscar seguia les passes d'Egin, Egin Irratia o la revista Ardi Beltza, també clausurats. Com totes les actuacions que impulsa l'Audiència Nacional espanyola i protagonitza la guàrdia civil ídem, el tancament d'Egunkaria es va dur a terme amb totes les garanties judicials i democràtiques que pot oferir l'estat espanyol a principi del segle XXI. Cinc dels detinguts, periodistes i persones amb prestigi entre la societat basca, van denunciar tortures. El director del diari, Martxelo Otamendi, no es va mossegar la llengua i va ser explícit en els detalls. El Relator Especial de les Nacions Unides hi va donar crèdit i va recollir les denúncies en un informe, però el Ministeri d'Interior espanyol hi va respondre amb una querrela per denúncies falses i injúries i calúmnies contra la guàrdia civil. El mecanisme de defensa habitual. Els arguments per a tancar el diari tampoc no eren gaire sòlids. De primer fou acusat de formar part de les empreses controlades per ETA i, alguns dels directius, ho foren d'emblanquir diners per a l'organització armada. Per manca de proves, finalment l'acusació és ara que el diari era un instrument d'ETA i que va incórrer en irregularitats econòmiques. La fiscalia mateix no hi va veure prou indicis i va demanar d'arxivar el cas, però l'Audiència l'ha tirat endavant. Encara no hi ha sentència, si bé les recents condemnes dels implicats en el sumari 18/98 o de l'ex-president del Parlament, Juan María Atutxa, deixen entreveure per on poden anar les coses, per no dir els trets. El tancament d'Egunkaria va provocar una gran reacció al país Basc, amb repercussions internacionals incloses. Molts hi van veure un atac encobert a la cultura i a la llengua i Sant Sebastià va viure una de les manifestacions més multitudinàries que es recorden, en un país amb llarga tradició de protestes al carrer. A Catalunya, les expressions de suport van ser superiors a les habituals. Cal dir que els treballadors d'Egunkaria van continuar traient cada dia un diari en èuscar al carrer, de primer sota la capçalera provisional d'Egunero i, després d'una reeixida campanya de subscripció popular, amb l'actual Berria. Fins a la pròxima escomesa de l'aspirant a premi Nobel o algun dels seus col·legues. Raimon canta tots els colors del verd del País Basc. La cançó ressona, el verd persisteix, però cada dia hi ha una part més gran del país que resta silenciada. Els tanquen els mitjans de comunicació i els prohibeixen de presentar-se a les eleccions. No poden opinar públicament i no poden expressar-se políticament, que figura que són dos drets fonamentals. Després d'anys de reclamar que la veu de les urnes fes callar la veu de les armes, els tanquen les urnes. Hipòcrites. Però una majoria silenciada no serà mai silenciosa: no hi ha pare, ni mestre, ni jutge, ni policia, ni borbonalla heretada del franquisme que la faci callar. Avui, per a ajudar a trencar els silencis imposats, hi ha concentracions en record del tancament d'Egunkaria a la majoria de municipis bascos, a les vuit del vespre. A Barcelona, una concentració solidària a la plaça de Sant Jaume, a la mateixa hora.

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)